

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Květen 2017

č. 34

DUCHOVNÍ NAKOPNUTÍ

Milí farníci! Když jsem hledal něco, co by nám dnes mohlo pomoci lépe pochopit a prožít tajemství zmrtvýchvstání v naší farnosti, vzpomněl jsem si na hru Jenga, kde se z 54 dřevěných kostek staví věž.

Když jsem kostky vysypal, připomnělo mě to hromadu dříví, která byla na jednom statku, který patřil jednomu z bratrů, kteří žili už skoro 40 let vedle sebe a nenašli byste mezi nimi žádný vážný problém. Obdělávali spolu pole. Půjčovali si náradí. Dokonce se i dělili o úrodu a majetek. Jenže teď se mezi nimi objevil jeden vážný problém. Začal drobným nedorozuměním. Věc však narůstala, a nakonec vyústila v hořkou výměnu slov. Pak následovaly týdny ticha.

U staršího bratra v těchto dnech někdo zaklepal. Byl to muž s truhlářským náradím a hledal práci. Nabízel mu, že by mu mohl udělat nějaké drobné úpravy na statku.

Bratr se na chvíli zamyslel a pak dostal nápad. Ukázal mu na statek svého bratra. Prozradil mu, že to je jeho bratr. Svěřil se truhláři, že mu bratr naschvál odvedl koryto potoka tak, aby mezi jejich statky byl nějaký zátaras. Chtěl ho totiž ještě více rozzlobit. Starší bratr se rozhodl ještě pro větší lotrovinu. Chtěl před korytem postavit dvoumetrový plot. Utrousil přitom poznámku, že ho už nechce nikdy vidět. Truhláři ukázal na hromadu dříví, která ležela vedle stodoly.

Truhlář přijal zakázku, sesbíral dříví a dal se do práce. Bratr se mezi tím ze statku vzdálil, a když se vrátil, nestačil se divit. Místo plotu, tam stál most. Šlo o jemnou práci s prkny a dokonale zapadala do okolí. V tomto okamžiku k němu po mostě přeběhl jeho mladší bratr, objal ho a říkal mu: "Ty jsi ale chlapík. Postavil jsi most po tom, co jsem ti řekl a udělal...!" Truhlář si už začal sbírat

náradí. Starší bratr chtěl, aby ještě zůstal, ale on se omluvil s tím, že ještě musí postavit mnoho mostů. A to je moje přání pro naši farnost, pro naše rodiny, aby v nich a mezi nimi nebyly ploty, ale mosty, po kterých k sobě budeme moci

přicházet, a věřím, že v některých situacích můžeme zažít i zmrtvýchvstání po drobných sporech a nedorozuměních, které se někdy i vlečou několik týdnů a možná i měsíců. Všichni jste zváni na faru stavět věž Jengu. Je to nejen zábavná hra pro všechny generace, ale třeba i příležitost vytvořit mezi námi navzájem ještě více mostů.

o. Petr Polívka

VÍKEND V ČUČICÍCH

V pátek 24. března jsme s o. Petrem a mládeží z naší farnosti jeli na víkend do Čučic. Po příjezdu na faru jsme se seznámili s vybavením fary a náš kuchař František začal vařit večeři. Večeře všem chutnala. Po večeři jsme hráli seznamovací hry, abychom se o sobě dozvěděli něco nového. Nakonec jsme si poslechli příběh o svatém Kryštofovi a po modlitbě jsme šli spát.

Druhý den ráno se k nám připojila Anežka s Majdou a mezitím, co František smažil řízky na oběd, jsme hráli další hry. Nejvíce nás všechny zaujala hra "státy", u které jsme se na chvíli stali politiky a rozhodovali co bude v našem státě zakázané a co naopak povolené. Jakmile byl oběd hotový, museli jsme se rychle najíst a vyrazit na výlet, abychom se

nevraceli za tmy. Lesní stezka nás zavedla na vyhlídku, ze které byl nádherný výhled. Odtud jsme pokračovali až na zříceninu hradu Levnov, na které jsme

měli krásnou mši svatou s výhledem. Po mši jsme chvíli ležli po skalách a pomalu se vraceli zpět na faru. Po večeři jsme se společně dívali na film The Kid. Po skončení filmu jsme už šli spát, protože jsme byli po výletě všichni unavení.

V neděli ráno jsme si poslechli příběh o králi a pastýři a zamysleli se nad otázkou:

Jak vypadá Bůh? Před obědem jsme šli na mši svatou do místního kostela. Po mši jsme se naobědvali a uklízeli celou faru před odjezdem domů. Jakmile jsme všechno uklidili a umyli, zkrátili jsme si čekání před odchodem na zastávku střílbou z luku. Dále už následovala jen cesta zpět do Brna.

Jonáš Buchta

PAŠIJOVÁ NEDĚLE S DĚTMI

Na Květnou neděli jsme se s dětmi sešli dříve přede mší, abychom se připravili na čtení pašijí. Děti měly rozdělené role již z náboženství a doma s rodiči pilně trénovaly. Byly nadšené, že mají tak velký úkol a chopily se ho s odvahou. Pašije se povedly, přestože byly v podání malých, a ne příliš zkušených čtenářů.

Do příště máme jistě co zlepšovat, ale pašijové volání "ukřížuj" nebylo v kostele snad nikdy halasnější.

Společně jsme měli speciální. Hráli jsme různé hry s dramatickým zaměřením. Už modlitba probíhala jinak. Vytvořili jsme kruh tím, že jsme vždy dávali ruku na rameno kamarádovi a prosili jsme za něj. Děti se také mohly projít po molu nálad, kde předváděly nejrůznější situace a emoce. Dále jsme hráli divadelní asociace, takže jsme si mohli vyzkoušet, jak umíme improvizovat a být v roli zvířátka, nábytku či něčeho abstraktního.

Zdislava Sychrová

VÝZNAM CSM V OLOMOUCI PRO FARNÍ MLÁDEŽ

O letošních prázdninách se mimo jiné chystáme od 15. do 20. srpna 2017 na Celostátní setkání mládeže v Olomouci, na které věříme, že pojede i 10 až 15 mladých lidí z naší farnosti. Zeptali jsme se proto naší animátorky Zdislavy Sychrové, co od setkání očekává a jaký význam by mohlo mít pro naši mládež.

1. Proč si myslíš, že by mladí lidé z naší farnosti měli jet na CSM v Olomouci?

Myslím si, že každý mladý katolík by se měl zúčastnit alespoň jednoho většího setkání mládeže. Je to úplně jiný zážitek než se jen každou neděli setkávat s pár kamarády v kostele. Duchovní život dostane nový rozměr, získáte nadšení... Ze setkání si odnesete nejen povzbuzení a zápal pro víru ale také nová kamarádství. Můžete navázat konkrétní kamarádství, ale také všeobecně se všemi – můžete zakusit, jaké to je chválit Pána spolu s tisíci dalšími. Na setkání bude úžasné společenství mládeže, na které budete vzpomínat celý život. To, co tam, nezažijete nikde jinde a setkání mládeže v ČR bývá jen každých 5 let, takže se nebojte a jeďte!

2. Jaký může mít vliv účast na CSM na život mládeže v naší farnosti?

Vliv to má určitě pozitivní. Za prvé vliv individuální. Setkání působí na každého zvlášť, na jeho nitro. V člověku to posílí víru nebo dá vzrůst semínku víry, které bylo v jedinci hluboko zakořeněno. Z toho plyne druhý vliv: na farnost a veškerý život kolem. Člověk, který se v srdci osobně setká s Ježíšem, touží šířit toto světlo dál, touží být aktivní, dělat něco pro Krista.

3. Jak by podle tebe mohlo CSM pomoci ke stmelování farní mládeže, která je roztroušená na nedělních bohoslužbách?

Mládež na setkání spolu zažije něco nevšedního a společné zážitky stmelují. Myslím, že po takové společné akci, jako je CSM, se budeme víc znát a budeme tvořit ve farnosti takové malé společenství mladých.

Děkuji za rozhovor.

o. Petr Polívka

VELKÉ BOHU DÍKY

„Má duše jásá v Bohu mém Spasiteli“, že mi dopřál po třech letech slavit celé Velikonoce v kostele, a ještě poprvé u nás na Křenové, s Vámi naši milí kněží a drazí farníci. Děkuji vám za milé přijetí, už pozdrav či úsměv cestou do kostela mě potěšil a ujistil, že jdu domů, do svého kostela a mezi své farníky.

Chci vám také moc poděkovat za vaše modlitby a doprovázení v mých nemocech, bolestech a trápeních, které poslední dva roky prožívám. Někdy v létě se mi dostala do ruky modlitba nemocného, která plně vyjadřuje to, co jsem v té době už dlouho cítila a prožívala, jen jsem to neuměla v mých

modlitbách takto formulovat. Pomohla mi projít dny bolesti a chvíle beznaděje, vždy mi připomněla, že vše má svůj smysl a význam... a hlavně ujistila, že nejsem na vše sama, že se mohu uchýlit k Marii, být s Ježíšem, že Bůh o mě ví. Děkuji za víru! Aleluja!

"Drahá Matko ustavičné pomoci, trpím, už dlouho mě sužuje bolest. A když mi slábně tělo, slábně i duch. Všechno už ztrácím, i sílu k modlitbě. Nikde nenacházím útěchu. Ani návštěva a soucit nejlepších přátel mě nemůže zcela potěšit. Někdy se mě zmocňuje netrpělivost a smutek.

Zůstáváš mi jen ty, nejsvětější Panno! Ty jsi moje naděje. Tvé soucitné srdce se nade mnou slituje. Nejdražší Matko, nezapomínej na své ubohé, opuštěné dítě. Vypros mi sílu, ať trpělivě a odevzdaně přijímám z Boží ruky každou bolest, anebo – když to přispěje k mé spáse – vrať mi zdraví. Když Bůh ví, čemu slouží mé utrpení a když chce, aby mě nemoc přibližovala k poslední hodině mého pozemského života, chci ochotně jeho vůli přijmout.

Doufám, nebeská Královno, že mi vyprosíš sílu radostně přijmout každou oběť, kterou bude ode mne žádat tvůj Syn. Dobrotivá Matko ustavičné pomoci, vypros mi ztracené zdraví nebo milost a sílu i nadále trpělivě snášet chorobu z lásky k Bohu. Amen."

S touto modlitbou se chci s Vámi podělit a třeba také někomu z Vás pomůže jako mě. Radostné a požehnané velikonoční dny Vám všem přeji a vyprošuji.

Božena Navrátilová

KŘÍŽOVÁ CESTA – ŽIVÉ SOCHY

Krásnou jarní neděli 9. dubna jsme zakončili křížovou cestou po večerní mši svaté. Nebyla to ovšem křížová cesta, na kterou jsme zvyklí, protože jsme za pomoci organizátorky Slávky a mládeže z farnosti měli možnost před oltářem vytvořit živé sochy, znázorňující jednotlivá zastavení. Mohli jsme se tedy těšit ze soch představujících například Ježíše, kříž, Ježíšovu matku, plačící ženy, Šimona, vojáky a spoustu dalších postav. Také díky otci Petrovi jsme všechna zastavení spolu se čtením prožili v krásném duchu blížících se Velikonoc.

Anna Grézlová

ROZHOVOR S OTCEM LADISLAVEM

Při příležitosti 20. výročí kněžského svěcení jsme na faře položili otci Ladislavovi několik otázek. Zde je zkrácený náčrt odpovědí:

1. Kdy jste se rozhodl, co Vás vedlo ke kněžství?

Prvotní volání jsem zaslechl, když mi bylo kolem 11, 12 roků. Před tím jsem už však od prázdnin před 2. třídou ministroval každý den u Panny Marie v Příboře. Být knězem bylo tehdy pro mne něco tak nesmírně velmi vysokého, i když mne to na jedné straně přitahovalo, říkal jsem si, že to není pro mne. Vnitřní obrácení jsem prožil během studia na VŠCHT v Pardubicích. Přirovnal bych to k zážitku obrácení sv. apoštola Pavla, jak to líčí Skutky apoštolů. Uvědomil jsem si, že tento zážitek není jen pro mne. Po dvou letech, v době hlubokého socialismu, v roce 1981 se uskutečnilo přes moji maminku tajné setkání s panem kardinálem Tomáškem. Pan kardinál mi nedoporučil podat

příhlášku do jediného kněžského semináře v Litoměřicích, protože jako vysokoškolák bych tam mohl studovat jen za cenu spolupráce s STB. Dále mi pan kardinál doporučil stávající vysokoškolské studium dokončit, nastoupit do zaměstnání a čekat. Velmi mě povzbudil větou: „Brzy se dočkáte!“ A toto „brzy“ trvalo 9 let...

Když konečně po listopadové revoluci nadešel čas, abych se mohl stát knězem, tak jsem si svoje rozhodnutí stát se knězem z roku 1981 musel znovu ve svém srdci vybojovat a obnovit. Tehdy jsem bydlel v Hradci Králové a pracoval v ČKD. Potom jsem zašel za vedoucím dát výpověď a on nemohl pochopit, že člověk, který tak miloval svou práci (fyzikální a analytická chemie, rozborů kovových materiálů), chce odejít. Ale vyšel mi vstříc... Tehdy byla výpovědní lhůta 6 měsíců.

Do semináře jsem byl přihlášen za diecézi Hradec Králové. O schönstattském hnutí jsem věděl od roku 1980, ale to by byla kapitola sama pro sebe...

S ohledem na věk, který překračoval věkovou hranici 27 let stanovenou pro přijetí Schönstatt Patres, bylo třeba překonat nejednu překážku.

Když hodnotím rozdíl mezi původním povoláním a povoláním kněze, tak bych mohl vyslovit dva závěry: věnoval jsem se původně analýze především

kovových materiálů a jako kněz se věnuji „analýze lidských srdcí“. Mezi tím původním povoláním a současným existuje podstatný rozdíl: - hmotu jsem si mohl na základě „dobré teorie“ vždycky přesně vypočítat a pak se dostavil vypočítaný výsledek. Lidské srdce si však vypočítat nelze... Díky velkému daru svobody nás člověk může vždycky překvapit „jak jedním, tak druhým směrem“.

2. Můžete nám prozradit něco o své rodině?

Pocházím z Příbora, z kraje Leoše Janáčka. Z rodného domu jsme měli krásný výhled na hrad Hukvaldy a za jasného počasí i na Lysou horu, Radhošť ... Pocházím z pěti sourozenců, mám dvě sestry, Ludmilu a Janu, a dva bratry, Antonína a Stanislava. Bratr Antonín je také knězem. Kromě sestry Jany byli všichni sourozenci přítomni na jubilejní mši svaté a na setkání s farníky na faře.

3. Máte nějaké zájmy, koníčky?

Přímo nemůžu říct, není na to čas... Velmi rád jezdím autem, většinou korektně dodržuji předpisy. Ještě jsem se nikdy nemusel zpovídat z toho, že bych je nedodržel... Rád chodím do přírody... Rád pozoruji život, lidi – co se odehrává v jejich srdcích... Strašně miluji hudbu, vychutnával jsem si ji při liturgii Veliké noci... Když je čas, rád si vyrábím svíčky z odpadního vosku. Jinak rád vařím, sedm roků jsem si vedl vlastní domácnost.

4. Jakou hudbu máte rád?

Mám rád veškerou hudbu, klasickou i moderní, která je „harmonická“.

5. Kam byste se rád vrátil?

Jsou to místa, která zanechala nějakou stopu v mém srdci... místa, ke kterým mám nějaký vztah díky konkrétním lidem ...

6. Vaše oblíbená knížka?

Hodně jsem četl v minulosti. Mým oblíbeným autorem je Anselm Grün.

7. Vaše oblíbené jídlo, nápoj?

Z principu jsem nikdy nemusel sladké a teď ho nesmím. K primici, když se mne ptali, jsem říkal, že „nejlepší cukroví je moravské uzené“. Zeleninu mám rád, teď můžu dušenou a vařenou. Z nápojů je to voda a mléko, sladké nesmím, s umělými sladidly mi to nechutná, protože jako chemik analytik vnímám „umělotiny“ v potravinách. Alkoholické nápoje jsem přestal pít před 7 lety.

A na závěr vzkaz od o. Ladislava Štefka: Kdo by chtěl vědět více nebo měl další dotazy, ať se osobně obrátí na o. Ladislava Štefka. Rád vše dopoví a případné další otázky osobně zodpoví.

Marie Sychrová

PODĚKOVÁNÍ ZA 20 LET KNĚŽSTVÍ

Ve středu 19. dubna 2017 uplynulo 20 let, kdy otec Ladislav Štefek přijal kněžské svěcení. Večerní bohoslužbu sloužil otec Ladislav společně se spolubratry z schönstattské rodiny i se svým rodným bratrem Antonínem – také

knězem, rektorem olomouckého semináře. Náš jubilant byl mile překvapen, když v lavici uviděl také ostatní sourozence i s rodinami. Vřelá atmosféra nás všechny spojila. Mše sv. pokračovala.

Evangelium bylo o dvou učednících, kteří na cestě do Emauz potkali Ježíše. Tuto příhodu nám otec Ladislav při promluvě přiblížil. Často Ježíše vedle sebe

hned nepoznáme. On se nám nevnučuje, čeká, až my ho pozveme. Pak nás dokonale obdaruje. Dva učedníci mohou také znázorňovat manžele, kteří jdou společně a do svého života mají pozvat Ježíše. Na závěr mše dostal o. Ladislav od farníků kytici s gratulací, s poděkováním za srdce otevřené Boží lásce a přáním vyprosit mu potřebné dary Ducha svatého.

Přesunuli jsme se do farního sálu. Po přípitku nám otec Ladislav prozradil některé zajímavosti ze svého života. Pochází z Příbora, má čtyři sourozence. Jeden jeho bratr je také knězem. Bydleli naproti kostelu. Býval velmi nesmělý.

Myšlenka stát se knězem ho napadla v devíti letech, přesně 2. srpna 1967, když ho místní farář pozval ministrovat. Od té doby chodil denně na mši svatou. Silné volání ke kněžství pocítil na VŠ chemicko-technologické, ale měl ji napřed dokončit. V době totality nemohl jít do semináře. Pracoval jako analytik kovů a práce ho bavila. Chtěl začít studovat tajně, ale zjistil, že nedokáže dělat nic polovičatě. Nešlo pracovat a studovat jen z půle. Po roce studia nechal a raději čekal devět let, než mohl do semináře normálně nastoupit. Byl vysvěcen 19. dubna 1997 v Brně. Co víc dodat? Děkujeme společně Bohu, že nám poslal do farnosti tohoto kněze a vypošujme mu vše potřebné.

Terezie Šířoká

VARHANNÍ OKÉNKO – tři sekvence během 60 dní

„Tak to máme za sebou“ – oddechnou si varhaníci, zpěváci, sbormistři. Pro ně jedno z nejnáročnějších období celého církevního roku – čtyři mše hned po sobě a na každou z nich jiné zpěvy. Ale vždyť jsme obnovili svůj křestní slib a všechno teprve znovu začíná! Nicméně bylo toho naráz hodně a možná jsme ani nestihli vše vnímat. Opět můžeme nahlédnout do kancionálu a nalézt mnohé. Pokud jej zrovna nemáme při sobě, stačí „zabrouzdat“ na internet na www.kancional.cz, či si na těchto webových stránkách stáhnout aplikaci a mít písně dostupné přímo z mobilu. Nemusíme se ani do kostela „tahať“ s knížečkou. Na Květnou neděli jsme přivítali Krista přijíždějícího k Jeruzalému s ratolestmi v rukou za zpěvu antifony: Hosana synu Davidovu! Požehnaný ten, který přichází ve jménu Hospodinově! Král izraelský! Pak jsme při mši v 9:30 šli s Ním v zástupu za vynikajícího zpěvu sboru: Z Jeruzaléma vyšly zástupy naproti Pánu; děti mávaly olivovými ratolestmi a všichni volali: Hosana na výsostech s verši žalmů a dalších zpěvů. Při ostatních mších jsme zpívali hymnus „Gloria, laus“ – píseň „Kriste Králi, dárcе spásy“ č. 318. Tuto neděli se poprvé četly pašije a před nimi zazněla antifona: „Kristus stal se poslušným až k smrti, a to k smrti na kříži, proto také ho Bůh povýšil a dal mu Jméno, které je nade všechno jméno“.

K Zelenému čtvrtku patří zpěvné oblíbené eucharistické písně, které se bohužel jindy v roce moc nezpívají a ani v tento den se nestihnou všechny krásné sloky, přitom jejich text napsal sám sv. Tomáš Akvinský. Zahájili jsme písní od něj – č. 717 sekvence „Lauda Sion“ – Sióne, chval Spasitele. Před evangeliem se ale připomněl i příklad sloužící lásky, který dal Ježíš učedníkům při umývání nohou, což je druhé velké téma tohoto dne. Zazněla antifona: „Nové přikázání vám dávám, abyste se vespolek milovali, jako já jsem miloval vás“. Stejně tak na obětování jsme zpívali krásný žalm 681: „Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh“. V kancionálu nejsou napsány hluboké verše, které zpíval sbor, tedy je zde uvádím. Nutí nás zamyslet se a pohnout se svým životem:

Spojila nás všechny láska Krista Pána. Jásejme a hledejme jen v něm svou radost! Boha živého se bojme, milujme ho! Upřímně se navzájem vždy mějme rádi! Tvoříme jedno společenství, varujme se všeho, co nás vnitřně dělí, nechme nerozumných hádek, nechme sporů, ať je Kristus jako Bůh náš mezi námi! Kéž pak jednou s blaženými patřit smíme ve slávě na tvář tvou, Kriste, Boží Synu, v dokonalé radosti nad pomýšlením, bez mezí a bez konce na věčné věky. Amen.

A na závěr při přenášení Ježíše do „Getsemanské zahrady“ za zvuku klepačů hymnus, který opět napsal sv. Tomáš Akvinský – „Pange lingua“ – Chvalte ústa – pod číslem 704 česky, pod 705 mohou milovníci zanotovat i latinsky.

Velký pátek je opravdu den, kdy ztrácíme řeč, a i zpěv utichá. Pašije, velké přímluvy, uctívání kříže a přijímání. Jak uctít kříž? Slovy „Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste“, pokleknutím, políbením, či tím, co jen hudba dokáže vyjádřit. Sbor nás obohatil meditací: Smrt Kristova (Picka), Výtky Spasitelovy (Karel Douša). Kříž, který je znakem lásky, vzbuzuje víru ve zkouškách a je v něm naděje na vítězství, jsme si připomněli v písni 317 – „Svatý kříži, tebe ctíme“. A Bílá sobota zahájena „slavností velikonoční svíce“ a velikonočním chvalozpěvem – Exsultet = Zajásej (čerpající z textů již od 4. stol.), který zazpíval o. Štefek (viz <http://velikonoce.vira.cz/Liturgie-bible/Exsultet/>).

Pak 7 starozákonních čtení a žalmů svědčících o nezměrné lásce Boha k nám lidem, rozžehnutí svíce na oltáři, „přílet“ zvonů při Gloria, epístola, první žalm s „Aleluja“, evangelium, křestní bohoslužba s litaniami, obnova křestního vyznání a kropení lidu za zpěvu antifony „Vidi aquam“ – 511A „Viděl jsem pramen vody“, která uzdravuje. Poprvé na obětování „hitovka“ 401 „Aleluja! Živ buď nad smrtí slavný vítěz“. Na závěr píseň 407 „Vesel se, nebes Královno“, jejíž melodii i text složil Adam Michna, byť se inspiroval hymnem z 12. st. „Regina coeli, laetare“ – „Raduj se Královno nebeská“, který nahrazuje v době velikonoční modlitbu „Anděl Páně“.

Na Boží hod velikonoční je navíc před evangeliem opět sekvence, tentokrát tisíc let stará „Victimae paschalis“ – parafráze v písni 406, proto se zpívá celá. Její originální text zde:

Velikonoční oběti, vzdejme své chvály, křesťané. Beránek spasil ovce: Kristus Pán nevinný s hříšníky smířil Otce. Střetly se v divném souboji život a smrt. Je po boji. Ten, který zemřel, z mrtvých vstal, aby nám věčně kraloval. Pojd' a pověz nám Maria, co jsi po cestě viděla. Hrob, z něhož Kristus slavně vstal, aby se v Otcí radoval. Anděly jako svědky stát, na zemi roušku, bílý šat. Už jde Kristus, má naděje, před vámi do Galileje. Víme, že Kristus z hrobu vstal, vpravdě byl vzkříšen světa král. Vítězný, korunovaný, smiluj se, Kriste, nad námi.

Hlavní mši opět doprovodil náš chrámový sbor skladbami: To anděl kámen odvalil (spirituál), Alleluia (Young, Gordon) a sekvenci podal v nápěvu od Olejníka.

A co nás nyní čeká? Za čtyřicet dní „Nanebevstoupení Páně“ se 400 let starou písní 415 „Vstoupil Pán v slávu nebeskou“ a pak „Seslání Ducha Svatého“ se zpěvy, jejíž první latinská slova zná i mládež ze zpěvů Taizé - opět sekvencí přes tisíc let starou tentokrát „Veni, Sancte Spiritus“ – „Přijď, ó Duchu přesvatý“ č. 422 a event. i hymnus „Veni, Creator“ – „Přijď, Tvůrce, Duchu Svatý“ č. 423.

Několikrát jsem zde zmínil slovo „sekvence“. Před evangeliem se vždy zpívá antifona „Aleluja“. V našich zemích je díky bohatým lidovým písním zvykem ji nahrazovat slokou písně k tomu určenou. Při velkých slavnostech tento zpěv ozdobovali „kudrlinkami“ a tak prodlužovali, až jej začali zpěváci obohacovat verši, snad aby si lépe kudrlinky zapamatovali. Nakonec vznikly zařité zpěvy pro tyto slavnosti a postupně se jejich počet rozšířil přes pět tisíc, tedy si vlastně každý zpíval, co chtěl. A tak tomu Tridentický koncil učinil přítrž a omezil se jejich počet na 5. Patří mezi nejvíce hudebně ztvárňované části mší svatých. Tři byly zmíněny výše, přičemž „Lauda Sion“ patří k Slavnosti Těla a Krve Páně, což je oněch 60 dní od Božího hodů. Dále sekvence pro svátek sedmibolestné Panny Marie – „Stabat mater dolorosa“ a pro mše za zemřelé – „Dies irae“ – ta ale byla II. vatikánským koncilem zrušena – text nespĺňuje myšleni koncilu.

Václav Trmač

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (pondělní večerní mše svatá není)
Sobota: 18:30
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Príležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mší svatou nebo kdykoliv na požádání na faře.

ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Príležitost k soukromé adoraci je vždy na první pátek ráno od 8:00 do 10:00 a po večerní mši sv. do 20:00.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít zapsat do sakristie po každé mši svaté. Úmysly mše svaté se zapisují do konce června 2017.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Jednou za měsíc v pátek po mši svaté večer probíhá úklid našeho kostela. Jsme vděční za každého pomocníka. Úklid kostela je plánovaný na pátek 19. května 2017 od 19:15 a sobotu 10. června 2017 od 9:00.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a ke sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 543 249 933, případně 739 521 857.

BIŘMOVÁNÍ VE FARNOSTI

V neděli 21. května 2017 bude při mši svaté v 9:30 o. biskup Vojtěch Cikrle udělovat svátost biřmování 11 našim farníkům.

PŘEDTÁBOROVÉ SETKÁNÍ

V neděli 4. června 2017 bude předtáborové setkání. Začneme ho mši svatou v 9:30 a po ní bude pokračovat na faře.

NOC KOSTELŮ

V pátek 9. června 2017 bude náš kostel otevřen v rámci Noci kostelů od 18:00 do 22:00 hod.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

V neděli 11. června 2017 přijme 11 dětí z naší farnosti poprvé Ježíše do svého srdce ve svatém přijímání.

POSEZENÍ U OHNĚ

V sobotu 17. června 2017 začne mši svatou v 18:30 posezení u ohně, tj. příležitost setkat se i s ostatními lidmi z farnosti a spolu prožít pěkný červnový večer.

NOVOKNĚŽSKÉ POŽEHNÁNÍ

Ve středu 28. června 2017 bude náš spolubratr o. Jiří Landa slavit večerní mši svatou v naší farnosti a po ní udělovat individuální novokněžské požehnání.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933 nebo 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 22. června 2017. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.